

HG nr. 570/2016 - aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase și alte măsuri pentru principalii poluanți

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Programului de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase și alte măsuri pentru principalii poluanți

în temeiul art. 108 din [Constituția](#) României, republicată, și al art. 2¹² lit. d), art. 17 lit. a¹), art. 36 alin. (3) și pct. 1.2.6 din anexa nr. 1¹ din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Programul de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Lista substanțelor prioritare în domeniul apei, prevăzută în anexa nr. 2, în conformitate cu prevederile art. 2¹² lit. d) din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Se aprobă Lista specificațiilor tehnice și metodele standardizate pentru analiza și monitoringul stării apelor prevăzute în anexa nr. 3, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) în înțelesul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) matrice — un compartiment al mediului acvatic, respectiv apă, sedimente sau biotă;
- b) taxon al biotei — un anumit taxon acvatic în cadrul categoriei taxonomice „subîncręgătură”, „clasă” sau un echivalent al acestora;
- c) limită de detecție (LOD) — semnalul de ieșire sau valoarea concentrației peste care se poate afirma, cu un nivel de încredere indicat, că o probă este diferită de o probă martor care nu conține respectiva substanță analizată;
- d) limită de cuantificare (LOQ) — un multiplu definit al limitei de detecție pentru o concentrație a substanței analizate care poate fi rezonabil determinată la un nivel acceptabil de acuratețe și precizie; limita de cuantificare poate fi calculată utilizând un standard adecvat sau o probă adecvată și poate fi obținută din cel mai jos punct de pe curba de calibrare, excluzând proba martor;
- e) incertitudinea de măsurare — valoarea absolută a parametrului care caracterizează dispersia valorilor cantitative atribuite substanței analizate, pe baza informațiilor utilizate;
- f) principalii poluanți — poluanții definiți la pct. 46 din anexa nr. 1 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;
- g) standarde de calitate — norme de calitate definite de art. 2¹² lit. d) și de pct. 69 din anexa nr. 1 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) De asemenea, pentru punerea în aplicare a prezentei hotărâri se aplică și definițiile prevăzute la anexa nr. 1 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 351/2005 privind aprobarea Programului de măsuri împotriva poluării cu substanțe chimice,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 mai 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta hotărâre transpune:

a) Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE,

84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 348 din 24 decembrie 2008, cu excepția articolului 10;

b) Directiva 2009/90/CE a Comisiei din 31 iulie 2009 de stabilire, în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a specificațiilor tehnice pentru analiza chimică și monitorizarea stării apelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 201 din 1 august 2009;

c) Directiva 2013/39/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 august 2013 de modificare a Directivelor 2000/60/CE și 2008/105/CE în ceea ce privește substanțele prioritare din domeniul politicii apei, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 226 din 24 august 2013.

PRIM-MINISTRU

DACIAN JULIEN CIOLOȘ

Contrasemnează:

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Cristiana Pasca Palmer Ministrul afacerilor externe,

Lazăr Comănescu

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 10 august 2016.

Nr. 570.

ANEXA Nr. 1

PROGRAMUL

de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase

Art. 1. — (1) în vederea obținerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață și în conformitate cu dispozițiile și obiectivele stabilite la art. 2¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, prezentul program de eliminare treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase, denumit în continuare Program, stabilește măsurile tehnice și cadrul instituțional pentru:

a) aplicarea standardelor de calitate a mediului (SCM) pentru substanțele prioritare și principalii poluanți, prevăzute în anexa nr. 1 partea A la program;

b) modalitățile de aplicare a acestor standarde de calitate a mediului la apele de suprafață, prevăzute în anexa nr. 1 partea B la program, și termenele de atingere ale acestor standarde, prevăzute în art. 3 la program.

(2) Prezentul program cuprinde toate măsurile aplicate apelor de suprafață pentru reducerea poluării cu substanțe prioritare și principalii poluanți sau eliminarea poluării cu substanțe prioritare periculoase, provenite din toate sursele de poluare ale activității umane, care pot afecta calitatea

apelor de suprafață, prin atingerea standardelor de calitate prevăzute la alin. (1) lit. a), în conformitate cu prevederile art. 2¹ lit. d) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — (1) Autoritatea publică centrală în domeniul apelor este desemnată autoritatea responsabilă pentru coordonarea și supervizarea măsurilor desfășurate în temeiul prezentului program și raportarea rezultatelor acestor măsuri la Comisia Europeană, denumită în continuare autoritate responsabilă.

(2) Administrația Națională „Apele Române” este desemnată autoritatea competentă pentru aplicarea măsurilor din prezentul program, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) și h) și alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2002 privind înființarea Administrației Naționale „Apele Române”, aprobată cu modificări prin Legea nr. 404/2003, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare autoritate competentă.

(3) în scopul implementării programului, autoritatea competentă adoptă măsuri adecvate în toate activitățile care au ca scop conservarea, protecția și îmbunătățirea apelor de suprafață și a mediului acvatic, în conformitate cu prevederile art. 2 lit. I) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) în scopul atingerii unei stări chimice bune a apelor de suprafață în termenele stabilite potrivit prezentului articol, prin aplicarea SCM-urilor aprobate în prezentul program pentru substanțele prioritar periculoase, autoritatea competentă aplică SCM-urile prevăzute în anexa nr. 1 partea A, respectând cerințele prevăzute în partea B, astfel:

a) pentru substanțele prevăzute la nr. crt. 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 din anexa nr. 1 partea A, cu începere de la data intrării în vigoare a prezentului program până la 22 decembrie 2021, se stabilesc programele de măsuri necesare acestor substanțe și se includ în planurile de management al bazinelor hidrografice elaborate periodic, în conformitate cu art. 43 alin. (1⁹) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru substanțele nou-identificate prevăzute la nr. crt. 34—45 în anexa nr. 1 partea A, autoritatea competentă elaborează și înaintează Comisiei Europene, până la 22 decembrie 2018, un program de monitorizare suplimentară și un program preliminar de măsuri pentru substanțele respective, care să fie implementate cu începere de la 22 decembrie 2018 până la 22 decembrie 2027, în scopul prevenirii deteriorării stării chimice a corpurilor de apă de suprafață, în conformitate cu art. 20, 43 și anexa nr. 3 din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. Programul final de măsuri se stabilește cel târziu până la 22 decembrie 2021 și aplică prevederile art. 23, 24, 25, 27, 29 și 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, ca atare, schimbând ceea ce este de schimbat și fără nicio modificare în ceea ce privește substanțele prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), devenind pe deplin operațional cât mai curând posibil după această dată, dar nu mai târziu de 22 decembrie 2024.

(2) Pentru substanțele prevăzute la nr. crt. 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 și 44 din anexa nr. 1 partea A, autoritatea competentă aplică SCM-urile pentru biotă stabilite în anexa nr. 1 partea A.

(3) Pentru alte substanțe din anexa nr. 1 decât cele prevăzute la alin. (2), autoritatea competentă aplică SCM-urile pentru apă stabilite în anexa nr. 1 partea A.

(4) Autoritatea competentă poate decide, pentru una sau mai multe ape de suprafață, să aplice un SCM pentru o matrice diferită de cea specificată la alin. (2) sau pentru taxoni ai biotei diferiți de cei specificați în anexa nr. 1 partea A, dacă este relevant.

(5) Dacă autoritatea competentă utilizează opțiunea prevăzută la alin. (4), aplică SCM-ul corespunzător stabilit în anexa nr. 1 partea A; dacă în anexa nr. 1 partea A nu este prevăzut niciun SCM pentru matricea sau pentru taxonul biotei alese, autoritatea competentă stabilește și utilizează un SCM care să ofere cel puțin același nivel de protecție ca SCM-ul prevăzut în anexa nr. 1 partea A.

(6) Autoritatea competentă poate utiliza opțiunea prevăzută la alin. (4) și (5) numai dacă metoda de analiză aleasă pentru matricea sau taxonul biotei selectate îndeplinește criteriile minime de performanță prevăzute la pct. 2 și 3 din anexa nr. 3 la hotărâre; dacă aceste criterii nu sunt îndeplinite pentru nicio matrice, autoritatea competentă se asigură că monitorizarea se efectuează prin utilizarea celor mai bune tehnici disponibile care nu presupun costuri excesive și că metoda de analiză funcționează cel puțin la fel de bine precum cea disponibilă pentru matricea specificată la alin. (3) pentru substanța în cauză, astfel:

a) dacă a fost identificat, în urma unei expuneri acute, un potențial risc pentru sau prin intermediul mediului acvatic ca rezultat al concentrațiilor ori emisiilor măsurate sau estimate, autoritatea competentă se asigură că, unde se aplică SCM pentru biotă ori sediment, monitorizarea se efectuează și în apele de suprafață și aplică standardele de calitate de mediu — concentrația maximă admisibilă (SCM — CMA) din anexa nr. 1 partea A la program, atunci când acestea sunt stabilite;

b) dacă, în conformitate cu prevederile pct. 4 — 6 din anexa nr. 3 la hotărâre, valoarea medie calculată a măsurătorilor, pentru substanța care se măsoară, este considerată „inferioară limitei de cuantificare” a celei mai bune tehnici disponibile care nu presupune costuri excesive, iar „limita de cuantificare” a acelei tehnici este superioară SCM, rezultatele acestor măsurători nu se iau în considerare la evaluarea stării chimice globale a respectivului corp de apă.

(7) în cazul substanțelor pentru care este aplicat un SCM pentru sedimente și/sau biotă, autoritatea competentă monitorizează substanța în matricea relevantă cel puțin o dată pe an, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

(8) Autoritatea competentă include în impactul revizuit al activităților umane asupra stării corpurilor de apă, parte a planurilor actualizate de management a bazinelor hidrografice ce se constituie ca parte componentă de gospodărire calitativă a schemelor directoare, elaborate în conformitate cu art. 43 alin. (1) și (1⁵) corelat cu art. 2² și 2¹⁰ din Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, următoarele actualizări:

a) tabelul cu limitele de cuantificare actualizate ale metodelor de analiză aplicate, precum și performanța actualizată a acestor metode față de criteriile minime de performanță stabilite la pct. 2 și 3 din anexa nr. 3 la hotărâre;

b) pentru substanțele în cazul cărora s-a utilizat opțiunea prevăzută la alin. (4)—(6):

(i) motivele și baza utilizării opțiunii respective;

(ii) după caz, SCM-urile alternative actualizate stabilite, dovezi ale faptului că aceste SCM-uri oferă cel puțin același nivel de protecție ca și SCM-urile prevăzute în anexa nr. 1 partea A, inclusiv datele și metodologia utilizate pentru determinarea SCM-urilor alternative, precum și actualizarea categoriilor de apă de suprafață pentru care acestea se aplică;

(iii) pentru comparație cu informațiile prevăzute la lit. a), limitele de cuantificare ale metodelor de analiză pentru matricea sau matricele specificate în anexa nr. 1 partea A, inclusiv informații cu privire la performanța acestor metode față de criteriile minime de performanță stabilite la pct. 2 și 3 din anexa nr. 3 la hotărâre;

c) justificarea frecvenței monitorizării aplicate în conformitate cu alin. (7), dacă intervalele de monitorizare depășesc 1 an;

d) lista de „principali poluanți” identificați la nivel național în cantități relevante, din lista prevăzută în anexa nr. 6 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul revizuirii impactului și presiunilor generate de activitățile umane asupra stării corpurilor de apă, în conformitate cu prevederile subpct. 1.4 lit. a) și b) pct. 1 din anexa nr. 1³ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, care sunt evacuați în cantități relevante odată cu apele uzate și au impact semnificativ la nivelul corpurilor de apă de suprafață din bazinul hidrografic național, în scopul aplicării prevederilor art. 2⁸ alin. (1) și subpct. 1.3.1.3 lit. e) din secțiunea 1.3.1 din anexa

nr. V la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru ape de suprafață și caracteristicile acestor principali poluanți privind standardele de calitate și datele de toxicitate acută și cronică, pentru aplicarea prevederilor alin. 1 al pct. 1.2.6 din anexa nr. V la Legea apelor nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare; acești principali poluanți se stabilesc ca urmare a aplicării prevederilor pct. 1.4 al pct. 1 din anexa nr. 1¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Lista de principali poluanți prezenți la nivel național, evacuați în cantități relevante în toate apele de suprafață din bazinul hidrografic național, completează lista substanțelor prioritare prevăzută în anexa nr. 2, se actualizează periodic, în funcție de apariția de noi principali poluanți identificați la nivel național la revizuirea impactului activităților umane asupra stării corpurilor de apă din planurile de management, componenta calitativă a schemelor directoare, în scopul aplicării prevederilor lit. c) și alin. (2) al pct. 1.3.3 din anexa nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și ale alin. (8), la propunerea autorității competente.

(10) Autoritatea competentă ia măsurile necesare pentru a se asigura că atât planurile actualizate de management a bazinelor hidrografice, elaborate în conformitate cu art. 43 alin. (1⁵) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și care conțin rezultatele și impactul măsurilor întreprinse pentru prevenirea poluării chimice a apelor de suprafață, cât și raportul intermediar cuprinzând progresele înregistrate în punerea în aplicare a programelor de măsuri, planificate în conformitate cu art. 44¹ alin. (3) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sunt publicate pe site-ul autorității competente.

(11) Autoritatea competentă ia măsuri pentru analiza evoluției pe termen lung a concentrațiilor substanțelor prevăzute la nr. crt. 2, 5, 6, 7, 12, 15—18, 20, 21, 26, 28, 30, 34—37, 43 și 44 prevăzute în anexa nr. 1 partea A, care tind să se acumuleze în sedimente și/sau în biotă, monitorizând aceste substanțe și în sedimente și/sau biotă dacă analiza tendințelor realizată numai pe baza monitorizării stării apei de suprafață, efectuate în conformitate cu art. 35 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, nu este relevantă. Autoritatea competentă ia măsuri pentru a se asigura, pentru aplicarea art. 2¹—2⁵ și art. 43 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, că aceste concentrații nu cresc în mod considerabil în sedimente și/sau în biota respectivă în timp; autoritatea competentă stabilește frecvența necesară monitorizării sedimentelor și/sau a biotei, astfel încât să furnizeze suficiente date necesare pentru o analiză credibilă a tendințelor pe termen lung și o propune spre aprobare autorității responsabile. Cea mai redusă frecvență de monitorizare acceptabilă este de o dată la fiecare 3 ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică o frecvență mai mare.

(12) Pentru aplicarea prevederilor prezentului alineat se utilizează ghidurile tehnice sau metodologiile comunitare relevante, existente la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri pentru:

a) strategiile de monitorizare și metodele analitice aplicabile substanțelor, inclusiv pentru prelevarea și monitorizarea biotei, pentru:

b) monitorizarea substanțelor în biotă, astfel cum se prevede la alin. (2)—(6);

c) metode analitice care respectă criteriile minime de performanță stabilite la pct. 2 și 3 din anexa nr. 3 la hotărâre, în cazul substanțelor noi, numerotate de la 34 la 45 în anexa nr. 1 partea A, precum și al substanțelor pentru care SCM-urile din anexa nr. 1 partea A sunt mai stricte decât cele stabilite pentru primul plan de management aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 80/2011, respectiv substanțele prevăzute la nr. crt. 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 din anexa nr. 1 partea A.

(13) în cazul substanțelor pentru care nu au fost elaborate ghiduri tehnice la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, termenul prevăzut la alin. (1) lit. a) se stabilește până la data de 22 decembrie 2018, respectiv până la data de 22 decembrie 2027.

Art. 4. — (1) în planurile de management al bazinelor hidrografice, elaborate în conformitate cu art.

6, art. 43 alin. (1⁴) și (1⁵), art. 44¹ alin. (2) și (3), art. 45 și anexa nr. 1³ și în completarea cerințelor pct. 1.4.3 din anexa nr. 1¹ la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la harta de prezentare a stării chimice globale cu substanțele din anexa nr. 2 la hotărâre, care atestă atingerea obiectivelor și obligațiilor prevăzute la art. 2¹ și anexa nr. 3 la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, raportarea autorității competente poate avea forma unui set de hărți, câte una pentru fiecare substanță prioritară individuală, pentru claritatea formatului de raportare; fiecare hartă include informațiile actualizate referitoare la starea chimică pentru fiecare dintre substanțele prioritare prevăzute la lit. a)—c) obținute ca urmare a revizuirii impactului activităților umane, în completarea informațiilor existente pentru restul de substanțe din anexa nr. 1 partea A la prezentul program și raportate în cadrul primului plan de management, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 80/2011, astfel:

a) substanțele prevăzute la nr. crt. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 — substanțe care se comportă la fel ca substanțele persistente, bioacumulabile și toxice (PBT) omniprezente;

b) substanțele prevăzute la nr. crt. 34—45 — substanțe nou-identificate la revizuirea impactului;

c) substanțele prevăzute la nr. crt. 2, 5, 15, 20, 22, 23 și 28 — substanțe cu SCM-uri revizuite, mai stricte;

(2) Autoritatea competentă poate prezenta și marja de deviere de la valorile SCM pentru fiecare dintre substanțele prevăzute la alin. (1), în cadrul planurilor de management al bazinelor hidrografice menționate la alin. (1).

(3) Autoritatea competentă elaborează aceste hărți individuale pentru a asigura intercomparabilitatea acestora în raportarea globală la nivel de bazin hidrografic internațional și la nivel comunitar.

(4) Autoritatea competentă poate monitoriza substanțele prevăzute la nr. crt. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 și 44 din anexa nr. 1 partea A cu o frecvență mai mică decât frecvența anuală prevăzută în art. 3 alin. (7) din program și prevederile din anexa nr. V la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în cazul substanțelor prioritare, cu condiția ca monitorizarea să fie reprezentativă și să fie disponibilă o bază statistică solidă privind prezența acestor substanțe în mediul acvatic. În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (11) din program, monitorizarea se efectuează din 3 în 3 ani, exceptând cazurile în care cunoștințele tehnice și opinia experților justifică un alt interval.

Art. 5. — (1) Substanțele care pot prezenta risc semnificativ de persistență, bioacumulare și toxicitate la nivel comunitar pentru mediul acvatic sau prin intermediul mediului acvatic și pentru care datele de monitorizare existente la nivel comunitar sunt insuficiente fac parte din Lista de supraveghere, pentru care urmează să se colecteze date de monitorizare la nivel național, necesare aplicării prevederilor art. 43 alin. (5) lit. a) și c) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Prima listă de supraveghere conține 10 substanțe sau grupuri de substanțe și este adoptată prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2015/495 a Comisiei din 20 martie 2015 de stabilire a unei liste de supraveghere a substanțelor pentru monitorizare la nivelul UE în domeniul apei, în temeiul Directivei 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 78 din 24 martie 2015; lista se poate completa cu câte o substanță la fiecare actualizare a listei de supraveghere, până la un număr maximum de 14 substanțe.

(3) Autoritatea competentă monitorizează fiecare dintre cele 10 substanțe sau grupe de substanțe din lista de supraveghere stabilită prin Decizia 2015/495/CE pentru o perioadă de cel puțin 12 luni consecutive, începând cu data intrării în vigoare a prezentului program, la stațiile de monitorizare reprezentative selectate la nivel național; pentru fiecare substanță inclusă ulterior în lista de supraveghere actualizată la nivel comunitar, autoritatea competentă începe monitorizarea în termen de 6 luni de la includerea în lista actualizată.

(4) Autoritatea competentă selectează numărul de stații de monitorizare naționale reprezentative la

nivel național, aplicând cumulativ următoarele patru criterii:

- a) cel puțin o stație de monitorizare la nivel național;
- b) încă o stație de monitorizare dacă statul membru respectiv are peste un milion de locuitori;
- c) numărul de stații de monitorizare egal cu rezultatul obținut prin împărțirea ariei sale geografice în km² la 60.000, rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat;
- d) numărul de stații de monitorizare egal cu rezultatul obținut prin împărțirea populației sale la 5 milioane, rotunjit la numărul întreg cel mai apropiat.

La alegerea stațiilor reprezentative de monitorizare, a frecvenței și a calendarului de monitorizare pentru fiecare substanță, autoritatea competentă ține seamă de modurile de utilizare și de posibila apariție a substanței în apele de suprafață; frecvența monitorizării este de cel puțin o dată pe an.

(5) Dacă autoritatea competentă deține date de monitorizare suficiente, comparabile, reprezentative și recente pentru o anumită substanță sau grupe de substanțe din cele 10, din programe sau studii de monitorizare existente pe plan național, altele decât programul de monitorizare prevăzut la alin. (3), poate decide să nu efectueze monitorizarea suplimentară solicitată pentru substanța respectivă aflată în lista de supraveghere, cu condiția ca substanța să fi fost monitorizată prin utilizarea unei metodologii care respectă cerințele prevăzute în ghidurile tehnice comunitare elaborate pentru monitorizarea listei de supraveghere, în conformitate cu prevederile alin. (3) și (4).

(6) Autoritatea responsabilă coordonează activitatea de raportare către Comisia Europeană a rezultatelor monitorizării obținute ca urmare a aplicării prevederilor alin. (3)–(5), efectuată de autoritatea competentă. Rezultatele monitorizării substanțelor din prima lista de supraveghere de 10 substanțe se raportează la data de 20 decembrie 2016 și ulterior la fiecare 12 luni, pe perioada în care fiecare substanță dintre cele 10 este menținută pe lista de supraveghere comunitară. Pentru fiecare substanță nou-inclusă, autoritatea competentă raportează Comisiei Europene rezultatele monitorizării, în termen de 21 de luni de la includerea respectivei substanțe în lista de supraveghere și ulterior la fiecare 12 luni, pe perioada în care respectiva substanță este menținută pe lista de supraveghere comunitară. Raportul include și informațiile naționale cu privire la reprezentativitatea stațiilor de monitorizare și la strategia de monitorizare, alături de informațiile solicitate de Decizia 2015/495/CE.

Art. 6. — (1) Autoritatea competentă poate desemna zone de amestec adiacente punctelor de evacuare, zone în care concentrațiile uneia sau mai multor substanțe din anexa A pot depăși SCM-urile stabilite, cu condiția ca aceste zone să nu afecteze conformitatea restului corpului de apă de suprafață cu aceste SCM.

(2) Zonele de amestec desemnate de autoritatea competentă, în conformitate cu prevederile alin. (1), se includ în planul național de management al bazinului hidrografic al Dunării de pe teritoriul României, delimitat în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (3) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare. Informațiile referitoare la zonele de amestec includ:

- a) abordările și metodologiile aplicate pentru a identifica și desemna zonele de amestec; și
- b) măsurile adoptate în vederea reducerii pe viitor a întinderii zonelor de amestec; aceste măsuri aplică prevederile anexei nr. 3 pct. C lit. k) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sau reglementările privind autorizarea emisiilor industriale prevăzute în anexa nr. 3 pct. C lit. g) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sau din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale, reglementări care se includ în autorizațiile revizuite, acordate pentru toate emisiile industriale care sunt evacuate în zonele de amestec desemnate.

(3) La desemnarea zonelor de amestec, autoritatea competentă se asigură că suprafața oricărei astfel de zone este:

- a) restricționată la proximitatea punctului de evacuare;

b) proporțională în raport cu concentrațiile de substanțe prioritare din emisiile industriale de la punctul de evacuare ce conțin aceste substanțe; aceste concentrații, stabilite în conformitate cu cele mai bune tehnici disponibile, se includ în autorizațiile revizuite în conformitate cu prevederile alin. (2) sau al oricăror altor prevederi legislative naționale și comunitare privind emisiile de substanțe, în scopul aplicării prevederilor art. 2⁸ și art. 43 alin. (5) lit. b) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare; autorizațiile revizuite includ și revizuirea procedurilor de control adecvate emisiilor industriale revizuite.

Art. 7. — (1) Autoritatea responsabilă și autoritatea competentă nu încalcă obligațiile stabilite prin prezentul program prin depășirea limitei impuse de un SCM, în cazul în care poate demonstra că:

- a) depășirea s-a datorat unei surse de poluare din afara jurisdicției naționale a acestuia;
- b) din cauza unei astfel de poluări transfrontaliere nu a putut lua măsuri eficiente pentru a se conforma cu SCM-urile relevante; și
- c) a aplicat mecanismele de coordonare stabilite la art. 6 din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, a recurs la dispozițiile art. 2³, 2⁴, 2⁵ și 43 din Legea nr. 107/1996, cu completările și modificările ulterioare, pentru corpurile de apă afectate de poluarea transfrontalieră.

(2) Autoritatea responsabilă și autoritatea competentă utilizează mecanismul prevăzut la art. 44³ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și ulterioare, pentru a furniza Comisiei informațiile necesare în situațiile prevăzute la alin. (1), precum și un rezumat al măsurilor adoptate în legătură cu poluarea transfrontalieră, în cadrul planului de management al bazinului hidrografic în cauză, în conformitate cu obligațiile de raportare prevăzute la art. 44¹ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Pe baza informațiilor obținute prin aplicarea prevederilor art. 35 și art. 43 alin. (1⁴) și (1⁵) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului și al altor date disponibile referitoare la emisiile, evacuările și pierderile de substanțe prioritare periculoase și principalii poluanți, autoritatea competentă elaborează un inventar al emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru toate substanțele vizate de prezentul program, pentru fiecare district de bazin hidrografic sau parte a unui district de bazin hidrografic.

(2) Inventarul prevăzut la alin. (1) include și hărți ale emisiilor, evacuărilor și pierderilor pentru toate substanțele prevăzute în anexa nr. 1 partea A, precum și concentrația acestor substanțe din sedimente și biotă, după caz.

(3) Perioada de referință pentru estimarea concentrațiilor de substanțe înregistrate în inventarul prevăzut la alin. (1) este fixată la un an, următorul inventar fiind cel care ia în considerare anul 2016, urmat apoi de inventare periodice care iau în considerare oricare an din fiecare interval de 3 ani ulteriori. Pentru substanțele prioritare nr. 1,3, 8, 9,13, 14,18, 19, 29, 33, 34, 36, 38, 39, 40, 41,42, 44, 45 din anexa nr. 2, pentru care se regăsesc reglementări și în Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, datele introduse în următorul inventar reprezintă media anilor 2017— 2019 și inventarele ulterioare acestuia respectă ciclurile ulterioare de câte 3 ani.

(4) Autoritatea competentă comunică Comisiei Europene, pentru aplicarea obligațiilor de raportare prevăzute la art. 44¹ alin. (1) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, inventarele întocmite în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) și menționează perioadele de referință luate în considerare.

(5) Autoritatea competentă actualizează inventarele în cadrul revizuirilor analizelor caracteristicilor bazinelor hidrografice, efectuate pentru aplicarea prevederilor art. 43 alin. (1⁵) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Perioada de referință pentru determinarea valorilor înregistrate în inventarele actualizate o constituie anul precedent celui în care se încheie analiza; pentru substanțele prioritare nr. 1, 3, 8, 9, 13, 14, 18, 19, 29, 33, 34, 36, 38, 39, 40, 41, 42, 44, 45 din anexa nr. 2, pentru care se regăsesc reglementări și în Hotărârea Guvernului nr. 1.559/2004 privind procedura de omologare a produselor de protecție a plantelor în vederea plasării pe piață și a utilizării lor pe teritoriul României, cu modificările și completările ulterioare, datele introduse pot fi calculate ca fiind media celor 3 ani anteriori încheierii analizei.

(7) Autoritatea competentă publică inventarele actualizate în planurile actualizate de management al bazinelor hidrografice, în conformitate cu prevederile art. 43 alin. (1⁴) și (1⁵) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — (1) Autoritatea competentă transmite Comisiei Europene rapoartele întocmite pentru aplicarea prevederilor art. 44³ din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și cele cu privire la poluarea transfrontalieră și aplică măsurile suplimentare specifice stabilite la nivel comunitar, inclusiv măsuri privind controlul emisiilor, dacă analiza rapoartelor transmise de statele membre a impus modificări legislative la nivel comunitar.

(2) Pentru substanțele prioritare care se încadrează în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1.488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 396 din 29 mai 2007, Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 309 din 24 noiembrie 2009, și Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 167 din 27 iunie 2012, sau al Legii nr. 278/2013, rapoartele, elaborate și transmise în conformitate cu prevederile alin. (1), evidențiază dacă măsurile stabilite de prevederile art. 2¹ alin. (1) lit. a)—d) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru stoparea sau eliminarea treptată a evacuărilor, emisiilor și pierderilor de substanțe prioritare periculoase care sunt aplicate la nivel național sunt suficiente și aplică măsurile suplimentare relevante stabilite la nivel comunitar pentru atingerea acestui obiectiv, după stabilirea acestora.

(3) Dacă analiza rezultatelor raportului, transmis Comisiei în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2), indică faptul că sunt necesare măsuri suplimentare la nivel național pentru aplicarea completă a art. 43 alin. (1¹) din Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, în privința unei anumite substanțe aprobate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.107/2009 sau al Regulamentului (UE) nr. 528/2012, autoritatea competentă aplică art. 21 sau art. 44 din Regulamentul (CE) nr. 1.107/2009 sau art. 15 sau 48 din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, după caz, substanței respective sau produselor care conțin respectiva substanță, la solicitarea Comisiei.

(4) La aplicarea dispozițiilor regulamentelor menționate la alin. (3), autoritatea competentă ține cont de toate evaluările riscurilor, analizele socioeconomice și analizele de costuri-beneficii necesare, efectuate în conformitate cu prevederile regulamentelor respective, inclusiv în ceea ce privește disponibilitatea alternativelor.

Art. 10. — Anexa nr. 1 partea A și partea B fac parte integrantă din prezentul program.

ANEXA Nr. 1

la program

Standardele de calitate a mediului pentru substanțele prioritare și o serie de alți poluanți

Partea A: Standarde de calitate a mediului (SCM)

MA: media anuală

CMA: concentrația maximă admisibilă

Unitate: (pg/l) pentru coloanele 4—7

(pg/kg de greutate umedă) pentru coloana 8

Nr. crt.	Denumirea substanței	Număr CAS (1)	SCM-MA (2) Ape interioare de suprafață (3)	SCM-MA (2) Alte ape de suprafață	SCM-CMA (4) Ape interioare de suprafață (3)	SCM-CMA (4) Alte ape de suprafață	SCM Biotă (12)
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Alaclor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
2.	Antracen	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
3.	Atrazin	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
4.	Benzen	71-43-2	10	8	50	50	
5.	Difenileteri bromurați (5)	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
6.	Cadmium și compușii săi, în funcție de clasele de duritate a apei (6)	7440-43-9	< 0,08 (clasa 1) 0,08 (clasa 2) 0,09 (clasa 3) 0,15 (clasa 4) 0,25 (clasa 5)	0,2	< 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	< 0,45 (clasa 1) 0,45 (clasa 2) 0,6 (clasa 3) 0,9 (clasa 4) 1,5 (clasa 5)	
6a.	Tetraclorură de carbon (7)	56-23-5	12	12	N.A.	N.A.	
7.	C10-13 Cloralcani (8)	85535-	0,4	0,4	1,4	1,4	

		84-8					
8.	Clorfenvinfos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
9.	Clorpirifos Clorpirifos-etil	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	
9a.	Pesticide ciclodiene: Aldrin (7)	309-00-2	I = 0,01	I = 0,005	N.A.	N.A.	
	Dieldrin (7)	60-57-1					
	Endrin (7)	72-20-8					
	Izodrin (7)	465-73-6					
9b.	DDT total (7) (9)	N.A.	0,025	0,025	N.A.	N.A.	
	para-para-DDT (7)	50-29-3	0,01	0,01	N.A.	N.A.	
10.	1,2-diclorețan	107-06-2	10	10	N.A.	N.A.	
11.	Diclorometan	75-09-2	20	20	N.A.	N.A.	
12.	Di(2-etilhexil)ftalat	117-81-7	1,3	1,3	N.A.	N.A.	
13.	Diuron	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
14.	Endosulfan	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
15.	Fluoranten	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
16.	Hexaclorbenzen	118-74-1			0,05	0,05	10
17.	Hexaclorbutadienă	87-68-3			0,6	0,6	55
18.	Hexaclorciclohexan	608-73-	0,02	0,002	0,04	0,02	

		1					
19.	Izoproturon	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
20.	Plumb și compușii săi	7439-92-1	1,2 (13)	1,3	14	14	
21.	Mercur și compușii săi	7439-97-6			0,07	0,07	20
22.	Naftalină	91-20-3	2	2	130	130	
23.	Nichel și compușii săi	7440-02-0	4 (13)	8,6	34	34	
24.	Nonil fenoli 4-Nonil fenol	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
25.	Octil fenoli [(4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol)]	140-66-9	0,1	0,01	N.A.	N.A.	
26.	Pentaclorbenzen	608-93-5	0,007	0,0007	N.A.	N.A.	
27.	Pentaclorfenol	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
1	2	3	4	5	6	7	8
28.	Hidrocarburi aromatice policiclice HAP (11)	N.A.	N.A.	N.A.	N.A.	N.A.	
	Benzo(a)piren	50-32-8	1,7 x 10 [^]	1,7 x 10 ^{^-1} (H)	0,27	0,027	5
	Benzo(b)fluoranten	205-99-2	nota subsol 11	nota subsol 11	0,017	0,017	nota subsol 11
	Benzo(k)fluoranten	207-08-9	nota	nota subsol	0,017	0,017	nota subsol 11

			subsol 11	11			
	Benzo(g, h, i)-perilen	191-24-2	nota subsol 11	nota subsol 11	8,2 x 10 ⁻³	8,2 x 10 ⁻⁶	nota subsol 11
	Indeno(1,2,3-cd)piren	193-39-5	nota subsol 11	nota de subsol 11	N.A.	N.A.	nota subsol 11
29.	Simazin	122-34-9	1	1	4	4	
29a.	Tetracloretilenă (⁷)	127-18-4	10	10	N.A.	N.A.	
29b.	Tricloretilenă (⁷)	79-01-6	10	10	N.A.	N.A.	
30.	Compuși tributilstanici, respectiv cation tributilstanic	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	
31.	Triclorbenzeni	12002-48-1	0,4	0,4	N.A.	N.A.	
32.	Triclorometan	67-66-3	2,5	2,5	N.A.	N.A.	
33.	Trifluralin	1582-09-8	0,03	0,03	N.A.	N.A.	
34.	Dicofol	115-32-2	1,3 x 10 ⁻³	3,2 x 10 ⁻⁵	N.A.	N.A.	33
35.	Acid perfluorocetan sulfonic și derivații săi	1763-23-1	6,5 x 10 ⁻⁴	1,3 x 10 ⁻⁴	36	7,2	9,1
36.	Chinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
37.	Dioxine și compuși de tip dioxină	nota subsol 10 din anexa X la Directiva 2000/60/CE			N.A.	N.A.	Sumă de PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 pg.kg ⁻¹ TEQ (14)
38.	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
39.	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,001	0,04	0,004	

				2			
40.	Cibutrin	28159-98-0	0,0025	$0,0025$	0,016	0,016	
41.	Cipermetrin	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
42.	Diclorvos	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
43.	Hexa bromo ciclo dodecan	nota de subsol 12 din anexa X la Directiva 2000/60/CE	0,0016	$0,0008$	0,5	0,05	167
44.	Heptaclor și heptaclor epoxid	76-44-8/1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
45.	Terbutrin	886-50-0	0,065	$0,0065$	0,34	0,034	

(1) CAS: Chemical Abstracts Service — Serviciul de catalogare a substanțelor chimice.

(2) Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat ca valoare medie anuală (SCM-MA). În afară de cazul în care se specifică altfel, acesta se aplică la concentrația totală a tuturor izomerilor.

(3) Apele de suprafață interioare cuprind râurile și lacurile, precum și corpurile de apă artificiale sau puternic modificate care au legătură cu acestea.

(4) Acest parametru reprezintă standardul de calitate a mediului exprimat sub formă de concentrație maximă admisibilă (SCM-CMA). Atunci când pentru SCM-CMA apare indicația „nu se aplică”, se consideră că valorile SCM-MA asigură protecție împotriva vârfurilor de poluare pe termen scurt care apar în cazul evacuărilor continue, deoarece acestea sunt semnificativ mai scăzute decât valorile obținute pe baza toxicității acute.

(5) Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de difenileterii bromurați (nr. 5), SCM-urile se referă la suma concentrațiilor izomerilor de poziție cu numerele 28, 47, 99, 100, 153 și 154.

(6) Pentru cadmiu și compușii săi, poziția nr. 6, valorile SCM-urilor variază în funcție de duritatea apei, pentru care s-au stabilit cinci clase: clasa 1: $< 40 \text{ mg CaCO}_3 / \text{l}$, clasa 2: 40 până la $< 50 \text{ mg CaCO}_3 / \text{l}$, clasa 3: 50 până la $< 100 \text{ mg CaCO}_3 / \text{l}$, clasa 4: 100 până la $< 200 \text{ mg CaCO}_3 / \text{l}$ și clasa 5: $> 200 \text{ mg CaCO}_3 / \text{l}$.

(7) Această substanță nu este o substanță prioritară, ci unul dintre ceilalți poluanți pentru care SCM-urile sunt identice cu cele stabilite în legislația aplicată înainte de 13 ianuarie 2009.

(8) Nu este precizat niciun parametru anume pentru acest grup de substanțe. Parametrul sau parametrii anume trebuie definiți cu ajutorul metodei analitice.

(9) DDT total cuprinde suma izomerilor 1,1,1 -triclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 50-29-3; nr. UE 200-024-3); 1,1,1 -triclor-2 (o-clorfenil)-2-(p-clorfenil) etan (nr. CAS 789-02-6; nr. UE 212-332-5); 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etilenă (nr.

CAS 72-55-9; nr. UE 200-784-6); și 1,1-diclor-2,2 bis (p-clorfenil) etan (nr. CAS 72-54-8; nr. UE 200-783-0).

(10) Nu sunt disponibile suficiente informații pentru a stabili un SCM-CMA pentru aceste substanțe.

(11) Pentru grupul de substanțe prioritare reprezentat de hidrocarburile poliaromatice (HAP) (nr. 28), SCM-ul pentru biotă și SCM-MA aferente pentru apă se referă la concentrația benzo(a)piren'ului și se bazează pe toxicitatea acestuia. Benzo(a)piren'ul poate fi considerat un marcator pentru celelalte hidrocarburi aromatice policiclice, așadar numai benzo(a)piren'ul trebuie monitorizat în vederea comparației cu SCM pentru biotă sau cu SCM-MA aferente pentru apă.

(12) Exceptând cazul în care se indică altfel, SCM pentru biotă se referă la pești. Ca alternativă, se poate monitoriza în loc un taxon alternativ al biotei sau o altă matrice, cu condiția ca SCM-urile aplicate să ofere un nivel de protecție echivalent. Pentru substanțele cu numerele 15 și 28, biota se referă la crustacee și moluște. În vederea evaluării stării chimice, monitorizarea fluorantenui și a PAH la pești nu este adecvată. Pentru substanța cu numărul 37, respectiv dioxine și compuși de tip dioxină, SCM pentru biotă se referă la pești, crustacee și moluște; în conformitate cu secțiunea 5.3 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 1.259/2011 al Comisiei din 2 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.881/2006 în ceea ce privește nivelurile maxime pentru dioxine, PCB de tipul dioxinei și PCB care nu sunt de tipul dioxinei în produsele alimentare (JO L 320, 3.12.2011, p. 18).

(13) Aceste SCM-uri se referă la concentrațiile biodisponibile ale substanțelor.

(14) Policlor dibenzo dioxine: dibenzo-p-dioxine policlorurate; Policlordibenzofurani: dibenzofurani policlorurați; PCB-DL: difenili policlorurați tip dioxină; TEQ: echivalenți toxici conform factorilor de echivalență toxică ai Organizației Mondiale a Sănătății 2005.

N.A. — nu se aplică

Partea B

Aplicarea SCM-urilor prevăzute în partea A

1. Coloanele 4 și 5 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață, aplicarea MA-SCM înseamnă că, pentru fiecare punct de supraveghere reprezentativ al acestui corp de apă, media aritmetică a concentrațiilor măsurate în diferite perioade ale anului nu depășește valoarea standard.

Calculul mediei aritmetice, metoda analitică folosită și, în cazul în care nicio metodă analitică adecvată nu îndeplinește criteriile minime de performanță, metoda de aplicare a unui SCM trebuie să fie conforme cu actele de punere în aplicare prin care se adoptă specificații tehnice pentru monitorizarea din punct de vedere chimic și pentru calitatea rezultatelor analitice în conformitate cu Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare.

2. Coloanele 6 și 7 din tabel: pentru orice corp de apă de suprafață dat, aplicarea SCM-CMA înseamnă că, la orice punct de monitorizare reprezentativ din corpul de apă, concentrația măsurată nu depășește standardul.

Cu toate acestea, în conformitate cu punctul 1.3.4 din anexa nr. V la Legea nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, autoritatea competentă poate introduce metode statistice, precum calculul percentilelor, pentru a asigura un nivel acceptabil de încredere și precizie la stabilirea conformității cu SCM-CMA. În acest caz, metodele statistice respective trebuie

să respecte normele detaliate stabilite în conformitate cu procedura de examinare menționată la art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de [executare](#) de către Comisie.

3. SCM-urile pentru apă stabilite în prezenta anexă sunt exprimate în concentrații totale în întreaga probă de apă.

Prin excepție de la primul paragraf, în cazul cadmiului, a plumbului, a mercurului și a nichelului, denumite în continuare metale, SCM-urile pentru apă se referă la concentrația de substanțe dizolvate, și anume la faza dizolvată a unei probe de apă obținute prin filtrarea cu ajutorul unui filtru de 0,45 μm sau prin orice altă pretratare echivalentă, ori, atunci când se specifică acest lucru, la concentrația bio disponibilă.

în evaluarea rezultatelor monitorizării în raport cu SCM-urile relevante, autoritatea competentă poate ține cont de:

- concentrațiile de fond naturale pentru metale și compușii acestora, în cazul în care aceste concentrații nu permit conformarea cu SCM-urile relevante;
- duritatea, pH-ul, carbonul organic dizolvat sau alți parametri de calitate a apei care afectează biodisponibilitatea metalelor, concentrațiile biodisponibile fiind stabilite pe baza unei modelări adecvate a biodisponibilității.

ANEXA Nr. 2

LISTA

substanțelor prioritare în domeniul apei

Număr	Număr CAS U)	Număr UE (²)	Denumirea substanței prioritare <³)	Identificată ca substanță periculoasă prioritara
1.	15972-60-8	240-110-8	Alaclor	
2.	120-12-7	204-371-1	Antracen	X
3.	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	
4.	71-43-2	200-753-7	Benzen	
5.	nu se aplică	nu se aplică	Difenileteri bromurați	X(4)
6.	7440-43-9	231-152-8	Cadmiu și compușii săi	X
7.	85535-84-8	287-476-5	Cloralcani, C-10-13	X
8.	470-90-6	207-432-0	Clorfenvinfos	
9.	2921-88-2	220-864-4	Clorpirifos, Clorpirifos-etil	
10.	107-06-2	203-458-1	1,2-diclorețan	
11.	75-09-2	200-838-9	Diclorometan	
12.	117-81-7	204-211-0	Di(2-etilhexil)ftalat	X
13.	330-54-1	206-354-4	Diuron	

14.	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	X
15.	206-44-0	205-912-4	Fluoranten	
16.	118-74-1	204-273-9	Hexaclorbenzen	X
17.	87-68-3	201-765-5	Hexaclorbutadienă	X
18.	608-73-1	210-168-9	Hexaclorciclohexan	X
19.	34123-59-6	251-835-4	Izoproturon	
20.	7439-92-1	231-100-4	Plumb și compușii săi	
Număr	Număr CAS (0)	Număr UE (2)	Denumirea substanței prioritare <³	Identificată ca substanță periculoasă prioritară
21.	7439-97-6	231-106-7	Mercur și compușii săi	X
22.	91-20-3	202-049-5	Naftalină	
23.	7440-02-0	231-111-4	Nichel și compușii săi	
24.	nu se aplică	nu se aplică	Nonil fenoli	X(5)
25.	nu se aplică	nu se aplică	Octil fenoli (⁶)	
26.	608-93-5	210-172-0	Pentaclorbenzen	X
27.	87-86-5	201-778-6	Pentaclorfenol	
28.	nu se aplică	nu se aplică	Hidrocarburi aromatice policiclice U)	X
29.	122-34-9	204-535-2	Simazin	
30.	nu se aplică	nu se aplică	Compuși tributilstanici	X(8)
31.	12002-48-1	234-413-4	Triclorbenzeni	
32.	67-66-3	200-663-8	Triclormetan, cloroform	

33.	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	X
34.	115-32-2	204-082-0	Dicofol	X
35.	1763-23-1	217-179-8	Acid perfluorooctan sulfonic și derivații săi	X
36.	124495-18-7	nu se aplică	Chinoxifen	X
37.	nu se aplică	nu se aplică	Dioxine și compuși de tip dioxină	X(9)
38.	74070-46-5	277-704-1	Aclonifen	
39.	42576-02-3	255-894-7	Bifenox	
40.	28159-98-0	248-872-3	Cibutrin	
41.	52315-07-8	257-842-9	Cipermetrin (¹⁰)	
42.	62-73-7	200-547-7	Diclorvos	
43.	nu se aplică	nu se aplică	Hexa bromo ciclo dodecan i	X(11)
44.	76-44-8/1024-57-3	200-962-3/213-831-0	Heptaclor și heptaclor epoxid	X
45.	886-50-0	212-950-5	Terbutrin	

(1) CAS: Chemical Abstracts Service (Serviciul de catalogare a substanțelor chimice).

(2) Număr UE: Inventarul european al substanțelor comerciale existente introduse pe piață (Einecs) sau Lista europeană a substanțelor chimice notificate

(ELINCS).

(3) Atunci când au fost selectate grupuri de substanțe, exceptând cazul în care au fost indicate explicit în notă, s-au definit reprezentanți tipici ai acestora în contextul stabilirii standardelor de calitate a mediului.

(4) Numai tetra, penta, hexa și heptabromodifenileter (numere CAS: 40088-47-9, 32534-81-9, 36483-60-0 și, respectiv, 68928-80-3).

(5) Nonil fenol (nr. CAS 25154-52-3, nr. UE 246-672-0), inclusiv izomerii 4-nonil fenol (nr. CAS 104-40-5, nr. UE 203-199-4) și 4-nonil fenol (ramificat) (nr. CAS 84852-15-3, nr. UE 284-325-5).

(6) Octil fenol (nr. CAS 1806-26-4, nr. UE 217-302-5), inclusiv izomerul 4-(1,1',3,3'-tetrametilbutil)-fenol (nr. CAS 140-66-

9, nr. UE 205-426-2).

U) Inclusiv benzo(a)piren (nr. CAS 50-32-8, nr. UE 200-028-5), benzo(b)fluoranten (nr. CAS 205-99-2, nr. UE 205-911-9), benzo(g,h,i)perilen (nr. CAS 191-24-2, nr. UE 205-883-8), benzo(k)fluoranten (nr. CAS 207-08-9, nr. UE 205-916-6), indeno(1,2,3-cd)piren (nr. CAS 193-39-5, nr. UE 205-893-2), dar fără antracen, fluoranten și naftalină, care sunt incluse în listă separat.

(8) Inclusiv cationul tributilstanic (nr. CAS 36643-28-4).

(9) Aceasta se referă la următorii compuși:

— șapte dibenzo-p-dioxine policlorurate (PCDD): 2,3,7,8-T4CDD (nr. CAS 1746-01-6), 1,2,3,7,8-P5CDD (nr. CAS 40321-76¹), 1,2,3,4,7,8-H6CDD (nr. CAS 39227-28-6), 1,2,3,6,7,8-H6CDD (nr. CAS 57653-85-7), 1,2,3,7,8,9-H6CDD (nr. CAS 19408-74-3), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDD (nr. CAS 35822-46-9), 1,2,3,4,6,7,8,9-08CDD (nr. CAS 3268-87-9);

— zece dibenzofurani policlorurați (PCDF): 2,3,7,8-T4CDF (nr. CAS 51207-31-9), 1,2,3,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117¹¹-6), 2,3,4,7,8-P5CDF (nr. CAS 57117-31-4), 1,2,3,4,7,8-H6CDF (nr. CAS 70648-26-9), 1,2,3,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 57117-44-9), 1,2,3,7,8,9-H6CDF (nr. CAS 72918-21-9), 2,3,4,6,7,8-H6CDF (nr. CAS 60851-34-5), 1,2,3,4,6,7,8-H7CDF (nr. CAS 67562-39-4), 1,2,3,4,7,8,9-H7CDF (nr. CAS 55673-89-7), 1,2,3,4,6,7,8,9-08CDF (nr. CAS 39001-02-0);

— doisprezece bifenili policlorurați, tip dioxină (PCB-DL): 3,3',4,4'-T4CB (PCB 77, nr. CAS 32598-13-3), 3,3',4',5'-T4CB (PCB 81, nr. CAS 70362-5CM), 2,3,3',4,4'-P5CB (PCB 105, nr. CAS 32598-14-4), 2,3,4,4',5'-P5CB (PCB 114, nr. CAS 74472-37-0), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 118, nr. CAS 31508-00-6), 2,3',4,4',5'-P5CB (PCB 123, nr. CAS 65510-44-3), 3,3',4,4',5'-P5CB (PCB 126, nr. CAS 57465-28-8), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 156, nr. CAS 38380-08-4), 2,3,3',4,4',5'-H6CB (PCB 157, nr. CAS 69782-90-7), 2,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 167, nr. CAS 52663-72-6), 3,3',4,4',5,5'-H6CB (PCB 169, nr. CAS 32774-16-6), 2,3,3',4,4',5,5'-H7CB (PCB 189, nr. CAS 39635-31-9).

(10) Nr. CAS 52315-07-8 se referă la un amestec de izomeri de cipermetrin, alfa-cipermetrin (nr. CAS 67375-30-8), beta-cipermetrin (nr. CAS 65731-84-2), teta-cipermetrin (nr. CAS 71697-59-1) și zeta-cipermetrin (nr. CAS 52315-07-8).

(11) Se referă la 1,3,5,7,9,11-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 25637-99-4), 1,2,5,6,9,10-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 3194-55-6), a-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-50-6), p-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-51-7) și y-Hexa bromo ciclo dodecan (nr. CAS 134237-52-8).

ANEXA Nr. 3

LISTA

specificațiilor tehnice și metodele standardizate pentru analiza și monitoringul stării apelor

1. Toate metodele de analiză, inclusiv metodele de laborator, de teren și în flux continuu, utilizate de autoritatea competentă sau de programe sau studii de cercetare pentru necesitățile programelor de monitorizare chimică a apelor de suprafață și a mediului acvatic, efectuate în temeiul Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare, și al prezentei anexe, sunt validate și documentate în conformitate cu standardul SR EN ISO/CEI 17025:2005/AC:2007 privind cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări sau cu alte standarde echivalente referitoare la validarea și competențele laboratoarelor de încercări, acceptate la nivel european sau internațional, stabilite de organismul național de acreditare.

2. Metodele de analiză de laborator, de teren și în flux continuu, utilizate pentru necesitățile de monitorizare chimică, îndeplinesc următoarele criterii minime de performanță cumulative:

a) o incertitudine de măsurare de maximum 50% ($k = 2$) estimată la nivelul standardelor de calitate a mediului aplicabile;

b) o limită de cuantificare pentru toate metodele de analiză aplicate este de maximum 30% din valoarea standardelor de calitate a mediului aplicabile.

3. în lipsa standardelor relevante de calitate a mediului aplicabile pentru o substanță sau un parametru dat sau în lipsa unei metode de analiză care să îndeplinească criteriile minime de performanță prevăzute la pct. 2, monitorizarea se efectuează utilizând cele mai bune tehnici disponibile, care nu presupun costuri excesive.

4. în cazul în care concentrațiile unor substanțe sau parametri fizico-chimici sau chimici, dintr-o probă dată, sunt inferioare limitei de cuantificare, rezultatele măsurărilor utilizate pentru calcularea valorilor medii sunt stabilite ca jumătatea valorii limitei de cuantificare respective.

5. în cazul în care valoarea medie calculată a rezultatelor măsurărilor metodelor de analiză prevăzute la pct. 1 este inferioară limitelor de cuantificare, valoarea este considerată inferioară limitei de cuantificare ($< LOQ$).

6. Prevederile pct. 2 nu se aplică pozițiilor care corespund sumelor totale ale unui grup dat de substanțe sau a sumelor totale ale unor parametri fizico-chimici sau chimici și care includ metaboliți, produși de degradare și de reacție corespunzători ai acestora. în aceste cazuri, rezultatele inferioare limitei de cuantificare a substanțelor individuale sunt egale cu „0”.

7. Laboratoarele sau părțile contractate de laboratoare aplică practicile sistemului de management al calității, în conformitate cu prevederile SR EN ISO/IEC 17025:2007 privind cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercări și etalonări sau alte standarde care stabilesc cerințele de competență ale laboratoarelor de încercări echivalente acceptate la nivel european sau internațional, stabilite de organismul național de acreditare.

8. Laboratoarele sau părțile contractate de laboratoare își demonstrează competențele analizând substanțe sau parametri fizico-chimici sau chimici prin:

a) participarea la programe de testare a competenței; aceste programe acoperă metodele de analiză prevăzute la pct. 1 pentru oricare dintre substanțele sau parametrii fizico-chimici sau chimici pentru care efectuează analize, la nivele de concentrații reprezentative ale programelor de monitorizare chimică, în temeiul Legii nr. 107/1996, cu modificările și completările ulterioare;

b) analiza materialelor de referință disponibile, care sunt reprezentative pentru probele recoltate conținând nivele de concentrații adecvate criteriilor minime de performanță menționate la pct. 2, aplicabile standardelor de calitate a mediului.

9. Programele de testare a competenței prevăzute la pct. 8 lit. a) sunt organizate de organisme acreditate ori recunoscute internațional sau național, care îndeplinesc cerințele ghidului actualizat SR EN ISO/CEI 17043:2010 (fost SR ISO/IEC 43-1:1997) referitor la evaluarea conformității, cerințe generale pentru încercările de competență sau ale altor standarde echivalente de evaluare a conformității, acceptate la nivel european sau internațional. Rezultatele participării la aceste programe de evaluare a competenței se evaluează pe baza sistemelor de notare stabilite de ghidul SR EN ISO/CEI 17043:2010 (fost SR ISO/IEC 43-1:1997), standardul SR ISO-13528:2015 (fost SR ISO-13528:2005) referitor la metode statistice utilizate în testele de competență a programelor de intercomparare a laboratoarelor de încercări sau alte standarde echivalente referitoare la metode statistice, acceptate la nivel european sau internațional și adoptate pe plan național.

10. Laboratoarele sau părțile contractate de laboratoare, care efectuează analize de substanțe ori parametri fizico-chimici sau chimici, cunosc și aplică toate prevederile standardelor menționate la pct. 7—9.